

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľky: **G.**, nar. X., štátna príslušnosť: U., trvale bytom K.U., zastúpená JUDr. Z., Liga za ľudské práva, Hurbanovo námestie 5, Bratislava, proti odporcovi: **Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava**, Hrobákova 44, Bratislava o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu č. PPZ-HCP-BA6-AV-112-7/2011-VRS zo dňa 9.4.2011, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/12/2011-27 zo dňa 21. júla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/12/2011-27 zo dňa 21. júla 2011 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením opravný prostriedok navrhovateľky doručený krajskému súdu dňa 27.4.2011 proti rozhodnutiu odporcu PPZ-HCP-BA6-AV-112-7/2011-VRS zo dňa 9.4.2011, ktorým bola navrhovateľka zaistená dňom 9.4.2011 o 12.00 hod. a bola umiestnená v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov M., odmietol podľa § 250p OSP, nakoľko súdy v konaní o opravných prostriedkoch právoplatné rozhodnutia správnych orgánov nepreskúmajú a rozhodnutie, ktoré napadla navrhovateľka nadobudlo právoplatnosť dňa 9.4.2011 potom, ako sa navrhovateľka vzdala odvolania proti uvedenému rozhodnutiu odporcu.

Krajský súd vyhodnotil ako účelové a irelevantné tvrdenie právnej zástupkyne navrhovateľky o neporozumení obsahu právneho úkonu, vzhľadom na to, že do administratívneho konania bol pribratý tlmočník do jazyka ruského, ktorý aj keď nie je

jej materinským jazykom, navrhovateľka mu rozumie a s odporcom v ňom aktívne komunikovala.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka prostredníctvom svojej zástupkyne včas odvolanie, z dôvodu, že s predmetným uznesením krajského súdu nesúhlasí a považuje ho za nesprávne z dôvodu podľa § 221 písm. f/ OSP.

Podľa navrhovateľky tým, že súd odmietol jej opravný prostriedok, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Už v opravnom prostriedku namietala, že v dôsledku postupu odporcu sa neplatne vzdala práva na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu, pretože nerozumela podstate úkonu, ktorý urobila. Jeho význam a právne následky jej neboli zo strany odporcu vysvetlené, a preto išlo o neplatný právny úkon. Zápisnica o vzdaní sa práva na odvolanie proti rozhodnutiu o zaistení neobsahuje žiadne relevantné poučenie o význame a právnych následkoch vzdania sa práva na podanie odvolania. Aj záznam, ktorý je súčasťou zápisnice a ktorý ma byť prepisom vôle navrhovateľky vyjadrenej pred odporcom vzdať sa odvolania, je spísaný spôsobom, ktorý vzbudzuje pochybnosti o tom, či by navrhovateľka pôvodom z U., bez zodpovedajúceho vzdelania, bola schopná prejavíť svoju vôľu takýmto právnym a formálnym spôsobom. Ak by odporca postupoval zákonným spôsobom, a ak by riadne navrhovateľku poučil, je nepravdepodobné, že by sa vzdala práva podať odvolanie. Do úvahy je potrebné podľa navrhovateľky vziať aj jej duševné rozpoloženie a situáciu. V deň, kedy došlo k spísaniu predmetnej zápisnice bola náhle predvedená na oddelenie cudzineckej polície s ďalšími občanmi U., bol jej zrušený pobyt a vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení a následne aj rozhodnutie o zaistení. Ide o 46 ročnú ženu, ktorá dovtedy nemala vedomosť o tom, že by svojím konaním porušila právne predpisy Slovenskej republiky. Táto situácia spolu s tlmočením do ruského jazyka, ktorý nie je jej materinským jazykom, v nej vyvolali stres a také duševné rozpoloženie ktoré znížilo jej schopnosť porozumieť významu právneho úkonu, ktorý urobila. Pochybnosti vyvoláva aj to, že všetky osoby zo skupiny 16 občanov U. sa hromadne vzdali práva na podanie opravného prostriedku. Opravný prostriedok by mal byť podľa navrhovateľky pripustený, pričom dôvody prípustnosti prezentovala navrhovateľka aj v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu, krajský súd sa k nim ale nevyjadril.

Navrhovateľka žiadala, aby bolo napadnuté uznesenie krajského súdu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a zároveň žiadala o urýchlené rozhodnutie v zmysle článku 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

K odvolaniu sa odporca vyjadril tak, že navrhovateľka je právne spôsobilá a môže vo vlastnom mene nadobúdať, meniť alebo rušiť oprávnenia a brať na seba povinnosti, čiže zakladať, meniť alebo rušiť právne vzťahy. Navrhovateľka sa dobrovoľne vzdala práva na podanie odvolania, čo bol prejav jej vôle ako oprávnenej osoby, voči správne orgánu urobený v zákonom predpísanej forme. Neznalosť zákona ju neospravedlňuje. V čase konania bola navrhovateľka dôkladne a presne poučovaná o všetkých vykonávaných úkonoch, o právnych normách vzťahujúcich sa na dané konania ako aj o dôsledkoch úkonov

vykonaných správnym orgánom resp. navrhovateľkou. Žiadna právna norma neustanovuje správnemu orgánu vykonať takéto poučenie písomnou formou. Ničím nepodložené sú aj tvrdenia o psychickom stave navrhovateľky. S príslušníkmi U. nebolo konané hromadne, ako to naznačila navrhovateľka. Každý predvedený cudzinec bol individuálne, za prítomnosti tlmočníka poučený o právach a povinnostiach účastníka konania. Nie všetci sa vzdali práva na podanie odvolania. Podľa odporcu krajský súd, ako aj on sám dôsledne preskúmali skutkový stav veci ako aj zaslaný spisový materiál a pri svojom rozhodovaní sa opierali o dôkazy a preskúmali aj efektívnosť a účelnosť zaistenia. Účel bol naplnený fyzickým vyhostením navrhovateľky z územia Slovenskej republiky a aj prípadné zrušenie napadnutého, už vykonaného rozhodnutia, možno chápať len ako právny akt nemajúci žiadny vplyv na postavenie navrhovateľky. Odporca navrhoval, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovenia tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250p OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že navrhovateľka sa po prevzatí napadnutého rozhodnutia vzdala práva na odvolanie proti rozhodnutiu č. PPZ-HCP-BA6-AV-112-7/2011-VRS o zaistení zo dňa 9.4.2011 vydaného Oddelením cudzineckej polície PZ Bratislava v zápisnici o vyjadrení účastníka konania spísanej 9.4.2011, čo potvrdila svojím podpisom. Na otázku či rozumie tlmočníkovi JUDr. J. a súhlasí, aby bolo tlmočenie v ruskom jazyku uviedla, že áno, súhlasí. V závere zápisnice uviedla, že to je všetko, čo môže k veci vypovedať, vypovedala pravdu, nič vedome nezamlčala, s obsahom zápisnice súhlasí, nežiada v nej vykonať žiadne zmeny a ani ju doplniť a počas podania vysvetlenia nebol na ňu vyvíjaný žiaden fyzický ani psychický nátlak.

Podľa názoru odvolacieho súdu je teda jednoznačne zřejmé, čo chcela navrhovateľka vyjadriť svojim právnym úkonom, vzdaním sa práva podať odvolanie proti rozhodnutiu odporcu o zaistení, ktoré je predmetom preskúmania súdom. Vzdanie sa odvolania v svojej podstate vyjadruje vôľu účastníka konania v konkrétnej veci nevyužiť svoje zákonné právo na podanie riadneho opravného prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho

orgánu. Dôsledkom bude, že rozhodnutie nadobudne právoplatnosť okamihom vzdania sa odvolania. Procesný úkon, ktorým sa navrhovateľka vzdala možnosti podať odvolanie, je úkonom neodvolateľným. Vzdanie sa odvolania má preto za následok, že účastník nemôže neskôr odvolanie podať.

Odvolačí súd zistil, že námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní neboli spôsobilé spochybníť správnosť napadnutého rozhodnutia a krajský súd správne odmietol opravný prostriedok navrhovateľky. Odvolačí súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 OSP).

O náhrade trov konania odvolačí súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnej navrhovateľke právo na ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. októbra 2011

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Lubica Kavivanovová